

stændig enighed blandt lodsejerne. Tvangsregler er derfor ofte nødvendige, og finansieringen må sikres på en særlig måde.

Det er derfor i forslaget til lov om finansiering af vandløbsregulering m. v., der skal afløse den gældende landvindingslov, foreslået, at der fortsat og i samme omfang som hidtil af statskassen bør ske en finansiering af hovedafvandingsopgaver m. v. Denne finansiering sker inden for rammerne af årlige bevillingsbeløb på den måde, at udgifterne forlods udlægges af statskassen og ved arbejdets afslutning deles i en låneandel og en tilskudsandel.

Det har været overvejet, om kommunerne burde overtage denne finansieringsopgave, idet vandløbsloven af 1949 forudsætter en vidtgående kommunal medvirken på dette område, men forhandlinger med de kommunale organisationer har efterladt det indtryk, at kommunerne ikke finder en ændring af landvindingsloven særlig hensigtsmæssig. På den anden side vil det ved lovens fremtidige administration blive søgt oplyst, om de kommunale bestyrelser ønsker at overtage finansieringen af den enkelte opgave efter vandløbslovens finansieringsbestemmelser.

Der er anledning til særlig at fremhæve, at der efter forslaget ikke vil være hjemmel til for statskassens regning at foretage landvinding på søterritoriet. Løsningen af sådanne opgaver må ske på anden måde, eventuelt ved særlig lov. Det samme må gælde for meget omfattende, f. eks. egnsvise afvandingsforanstaltninger.

Som udgangspunkt for statstilskud til hovedafvandingsopgaver er valgt den samme sats på 25 pct. som til grundforbedringsarbejder, men det er dog foreslået, at der kan ydes indtil 50 pct. tilskud dels i de tilfælde, hvor der efter reglerne i vandløbsloven kan ydes et kommunalt og eventuelt statsligt tilskud, og dels hvor det drejer sig om afvanding m. v. af større, samlede områder.

Efter lovforslagene forudsættes grundforbedringsudvalgene og statens landvindingsudvalg opretholdt som rådgivende og tilsynsførende organer. Grundforbedringsudvalgene er foreslået udvidet med et medlem fra realkreditten.

I forslagene er indsat bestemmelser, hvorefter der skabes en mulighed for at fremsætte krav om tilbagebetaling af statstilskud, såfremt den pågældende ejendom overgår til anvendelse uden for jordbruget.“

Lovforslagene fik ved 1. behandling i folketinget en velvillig modtagelse, idet dog *Morten Lange* (SF) fremkom med kritiske bemærkninger om forslagernes hovedsigte. Man burde efter hans mening ikke alene se på spørgsmålet ud fra en landbrugsmæssig vurdering, men kun gå ind for landvinding og grundforbedring i de tilfælde, hvor det er ubetinget sikkert, at der er en betydelig samfundsmæssig gevinst at opnå. Morten Lange var i øvrigt af den opfattelse, at lovforslagenes finansieringsvilkår nok var lovlig fristende.

Lovforslagene henvistes til behandling i et udvalg, der indstil-